

Chúng Tôi Vào Quán Kiếm Một Chỗ Ngồi

Bạn tôi, bây giờ, đang hỏi: "Ngày này, năm ngoài ra sao?" Thật tôi không biết cách nào / nói về cảm nhận năm trước...

Mới một năm mà quên hết / cái cảm giác ngày đầu năm. Năm nao cũng một tiếng Mừng...rồi sau đó là Chúc Tụng.

Mừng rồi mới chúc, mới chúc...Lạ là người ta Chúc Mừng! Tôi nhủ lòng thôi "dửng dưng", có lẽ vậy rồi quên hết?

Bạn tôi hỏi ngớ ngẩn thiệt...nhưng mà còn hơn Làm Thinh? Ngày Xuân, ngày Tết linh đình, hỏi cũng là cách gặp gỡ...

Chúng tôi đang đi trên phố. Hai lề đường đào nở hoa. Tôi nghĩ giờ nơi quê nhà, Đà Lạt, hoa đào chắc đẹp...

Đà Lạt tôi cứ vào Tết...hoa nào cũng nở đón Xuân. Riêng tôi đã bốn lăm năm, hoa tù rồi hoa viễn xứ...

Bốn mươi lăm năm quá khứ, năm ngoài cũng như năm nay...Tết Ta đến sau Tết Tây, đâu có thấy ngày nào Tết!

Hoa đào nở, tàn, rụng hết...
Bạn ơi, năm ngoài, vậy thôi.
Chúng tôi vào quán, chỗ ngồi
nhìn tách cà phê bốc khói...

Năm nay cũng như năm ngoài...khói nào cũng giống khói nhang! Ước chi thấy cọng khói lam chiều bay bay trên mái rạ...

Trần Văn Lệ